A°. 1839. | N°. 52.

MAANDAG, DEN 1sten JULIJ.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 26 Junij 1839.

Alzoo de navolgende personen zich bij requeste aan den Gouverneur Generaal *ad interim* hebben gewend, met verzoek om *Brieven van Manumissie* te verleenen aan de navolgende Slaven, als:

1°. E. H. VAN DEN BERGH, voor de Slavin *Johanna;* aankomende zijne Huisvrouw MARIANNA MEIJER EMANUELS.

2°. ANGELICA van SAMUEL van HEIJSVLIEDT, voor den Slaaf *François;* aankomende den Boedel van wijlen ANDREAS van HEIJSVLIEDT.

3°. H. J. FRANKE, voor de Slaven *Christina* en *Louisa;* haar in eigendom toebehoorende. — En

4°. M. L. BARNETT, voor de Slaven *Mietje* en *Rudolf;* hem in eigendom toebehoorende.

Zoo is het, dat de Gouverneur Generaal *ad interim* goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen al de genen, die vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten, om binnen den tijd van *drie* weken, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, de verzochte *Brieven van Manumissie* verleend worden.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 28 Junij 1839.

Bij den Heer Gouverneur Generaal *ad interim* ontvangen zijnde, het navolgend Koninklijke Besluit van den 10den Maart 1839, No. 101, houdende goedkeuring op de bepalingen voorkomende in de Publicatie, dd. 25 | 26 April 1838 (Gouvernements-Blad van dat Jaar, No. 5), zoo wordt daarvan, tot algemeene kennisneming, aankondiging gedaan.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

16 MAART 1839.
No. 101.

WIJ WILLEM, BIJ DE GRATIE GODS, KONING DER NEDERLANDEN, PRINS VAN ORANJE-NASSAU, GROOT-HERTOG VAN LUXEMBURG, ENZ., ENZ., ENZ.

Op de gemeenschappelijke voordragt van onze Ministers van Kolonien en van Justitie van den 5den November 1838, No. 67, daarbij overleggende eene Missive van den Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, ten geleide eener Wet, houdende verklaring omtrent den waren zin en strekking van Ons Besluit van den 15den Augustus 1834, No. 35, betrekkelijk de toepassing van het oud Hollandsch Strafregt op alle zoodanige delicten waaraan Militairen, hetzij alleen of in compliciteit met inwoners der Nederlandsche West-Indische Bezittingen zich mogten schuldig maken, en waartegen bij het Militair Wetboek niet is voorzien, welke wet door den voornoemden Gouverneur Generaal, in afwachting Onzer nadere approbatie, voorloopig is gearresteerd den 25sten April 1838 en den volgenden dag is gepubliceerd.

Den Raad van State gehoord (advies van den 8 Maart 1839, No. 20.)

Hebben goedgevonden en verstaan: de bovengemelde Wet van den 25sten April 1838, goed te keuren en te bekrachtigen, zoodanig, als dezelve in het Gouvernements Blad voor *Suriname* van den Jare 1838, No. 5, voorkomt.

Onze Minister van Kolonien is belast met de uitvoering dezes, waarvan een afschrift zal gezonden worden aan Onzen Minister van Justitie tot informatie en narigt, mitsgaders aan den Raad van State tot informatie.

's GRAVENHAGE, den 16 Maart 1839.

(Get.) WILLEM.
Van wege den Koning,
(Get.) VAN DOORN.

Accordeert met deszelfs Origineel.
De Griffier ter Staats-Secretarij,
(Get.) A. G. A. VAN RAPPARD.

Voor eensluidend Afschrift,
De Secretaris Generaal *a. i.* bij het Ministerie van Kolonien,
(Get.) B. J. ELIAS.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 28 Junij 1839.

Bij resolutie van den Heer Gouverneur Generaal *ad interim*, van den 25sten dezer maand, No. 989 | 852, is de Heer SALOMON VAN PRAAG, geadmitteerd als TRANSLATEUR in de *Engelsche Taal.*

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, den 29 Junij 1839.

(25570) Alzoo H. M. WOLFF DE FRIDERICI, voor zich in privé, en als Gemagtigde van zijnen Broeder JACOB FRANÇOIS DE FRIDERICI en zijne Zuster JOHANNA LOUISA DE FRIDERICI, Eigenaren van de Plantaadje *den Briel*, gelegen aan de *Mot Kreek*, en van den Houtgrond *Fridericiskamp*, gelegen in de *Mapana Kreek*, zich bij rekeste aan den Heer Gouverneur Generaal *ad interim*, heeft geadresseerd, met verzoek om de Slavenmagt van de Plantaadje *den Briel* af- en te mogen doen overschrijven op de Plantaadje *Munnikkendam*, en die van den Grond *Fridericiskamp* mede af- en te doen overschrijven op de Steen-Fabriek *Wolfsijver.*

Zoo is het, dat Zijn Hoog Edel Gestrenge goedgevonden heeft, alvorens hierop te disponeren, op te roepen alle degenen, welke vermeenen mogten eenige redenen te hebben, zich hiertegen te verzetten om binnen den tijd van *veertien* dagen, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie ter Gouvernements Secretarij aanteekening te doen; zullende na verloop van dien tijd, door den Gouverneur Generaal *ad interim*, zoodanig worden gedisponeerd, als bevonden zal worden te behooren.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

POST-KANTOOR.

Onafgehaalde Brieven over de maand Junij.

M. Chatman.	*De Valk.*
F. W. Fuchs.	» *Gier.*
Nanzi Fredriechsen.	» *Pellikaan.*
M. J. Schoon.	*Berbice:*
J. H. Feddeler.	J. en M. Daly.
Koopvaardij:	G. Wright.
De Jonge Evert.	J. C. S. Noteboom.
G. R. Glim, *Remke.*	A. Frank.
G. Medevoort, *de Jonge Willem.*	L. V. Mittelholzer.
	Demerary:
J. Hillebrands, *Julia.*	C. Storm van 's Gravesande.
H. K. Sytzema, *Hendrika.*	J. Landree.
A. J. Havinga, *Clasina Adriana.*	C. Cramer.
	V. Asbeck van Hoijtema.
J. D. Bos.	J. Nedderman.
J. Andries, *Sophia Maria.*	N. Nedderman.
C. Wessels, *Mercurius.*	A. Hendij.
H. C. Wriburg, *Dina Maria.*	N. N. Schoonees.
	J. Brijden.
Popke, *Koophandel.*	H. Brauer.
C. Hofker, *Nickerie Packet.*	D. Moolhuijzen.
	N. America.
Marine:	*Mobile:*
De Pegazus.	Ths. Longfield.

Paramaribo, den 30 Junij 1839.

De Post-Beambte,
A. P. TIRION.

Transporten.

(21994) Den 27sten Mei 1839. M. A. KEIJSER, Vendumeester, aan DAVID NASSIJ, van het Erf, aan de *Wanicastraat*, bekend onder O. W. La. D. No. 32, en thans onder 2de Buitenwijk No. 19; aangekomen hebbende den Boedel HENRIETTE van ROUX.

Den 6den Junij. RIBCA ALBERGA, Wed. S. ISRAËL, aan P. DU BUS, van het Huis en Erf, aan de *Watermolenstraat*, bekend onder O. W. La. B. No. 8 en N. W. La. A. No. 214.

Den 18den. J. J. BENNERNAGEL, aan P. J. VAN HALM, van de Grond *Johannesburg*, gelegen aan de *Wanica Kreek*, met de daaropstaande Gebouwen en Steenen Sluis.

Den 21sten. J. A. MULLER JR. qq., Boedel P. E. C. MARTENS, aan ANNA LINCK, van het Huis en Erf, benevens Achtergebouwen, gelegen aan de *Keizerstraat*, bekend onder O. W. La. D. No. 177 en N. W. La. D. No. 7.

Den 22sten. S. F. FLU, Vendumeester, aan H. D. SCHUURMAN, van het Erf en Gebouwen, gelegen aan de groote Rijweg van de Voorstad *Zeelandia* (of *Combé*), bekend onder O. W. La. A. No. 18 en thans 1sten Buitenwijk No. 19; aangekomen hebbende den Boedel CHRISTINA NIEBUR.

Den 25sten. Exploicteur bij het Geregtshof, aan ABM. MOS. FERNANDES, van het onbebouwde Erf, aan de *Heerenstraat*, bekend onder O. W. La. B. No. 95, en N. W. La. A. No. 76; aangekomen hebbende DAVID D'ARON JESSURUN.

Idem. Dezelve als voren, aan ANDRIES DE RANDAMIE, van het onbebouwde Erf, aan de *Heerenstraat*, bekend onder O. W. La. B. No. 95 en N. W. La. A. No. 76; aangekomen hebbende denzelve.

Idem. M. A. KEIJSER, Vendumeester, aan E. J. S. STUGER, van het Huis en Erf, aan de *Hoogestraat*, bekend onder O. W. La. D. No. 70 en N. W. La. E. No. 333; aangekomen hebbende den Boedel JOHAN CHRISTOLPT HAëNEL.

Idem. Dezelve als voren, aan J. HELB, van het Erf, aan de *Wanicastraat*, bekend onder O. W. La. F. No. 168 en 169 en N. W. La. D. No. 34; aangekomen hebbende den Boedel J. J. VAN HEIJNINGEN.

Den 29sten. Weduwe H. A. VAN WIJCKS gebore FRANKE, aan ANTHONIE WILDEBOER, van den blooten Grond *Kindersdeel*, gelegen aan het Pad van *Wanica*, tusschen de Gronden *Nieuwzorg* en *Frederikshoop*, groot 250 akkers.

Idem. Het voormalig Vendu-Kantoor, aan MOZES OLIVEIRA JUNIOR, van het Huis en Erf, op de hoek van de *Heeren-* en *Oranjestraten*, bekend onder O. W. La. A. No. 14/79 en N. W. La. A. No. 47.

Idem. Exploicteur bij het Geregtshof, aan Mr. J. H. DE FRIDERICI, voor deszelfs minderjarigen Zoon PIERRE FRANÇOIS DE FRIDERICI, van het ¼ aandeel in de Plantaadje *Anna'szorg*, gelegen in de *Warapper Kreek*; aangekomen hebbende den Boedel M. A. L. THOMAS, Weduwe Mr. H. Z. COUDERC.

Idem. Dezelve als voren, aan denzelve voor voornoemde Minderjarige, van het 17/96 aandeel in de Plantaadje *Anna'szorg*, gelegen als voren: aangekomen hebbende J. F. VAN OMMEREN, Weduwe J. C. MULLER.

Paramaribo, den 30 Junij 1839.

De Griffier van het Geregtshof te *Suriname*,

A. VAN MEERTEN.

(24504) Over *een* jaar en *zes* weken ten dag en datum nader te bepalen, zullen fungerende CURATORS bij het Departement der *Onbeheerde Boedels* bij publieke Veiling, doen verkoopen:

De SUIKER-PLANTAADJE *VLAMMENBURG*, groot 2500 Akkers Land, gelegen aan de rivier *boven Commewijne*, ter linkerhand in het afvaren tusschen de Plantaadjen *Fauquenburg* en *de Dageraad*, en zulks met al derzelver FABRIEKEN, GEBOUWEN, SLAVEN, en verder TOEBEHOOREN; aankomende den Boedel VOLKERT VAN HALM JACOBSZ.

Paramaribo, den 28 Junij 1839.

M. N. ARLAUD,
2de Commies.

Departement *Paramaribo*
DER
MAATSCHAPPIJ:
Tot Nut van 't Algemeen.

☞ ALGEMEENE VERGADERING op HEDEN den *eersten* Julij 1839, des avonds ten 7½ ure, in de Zaal van het *Waaggebouw*.

Ballotage: De Heeren H. T. DE JONGE en J. H. MAAS.

Voorlezing: De Heer Mr. H. C. FOCKE.

(24547) De Vendumeester A. SALOMONS, zal aanstaande Dingsdag, den 2den Julij e. k., op Vendu verkoopen, voor rekening die het mogte aangaan:

II. Een VAT diverse BEDDEGOED, door Zeewater zwaar beschadigd; aangebragt per het Schip *de Jonge Willem*, Kapitein G. VAN MEEDEVOORT.

Paramaribo, den 30 Junij 1839.

(25573) Kapitein F. LANGE, voerende het Schip *Nicolaas Witsen*, is voornemens vóór- of na den 15den Julij e. k., naar *AMSTERDAM* te vertrekken.

(25563) CATHARIN DE VRIES, twee Kinderen en een bediende vertrekken.

Mengelingen.

HET ONVERWACHTE ONDERWERP.

Een Capucijner monnik, die zich in een leger bevond, ging zich eens op eenen Zaturdag avond zoodanig in den wijn te buiten, dat hij door eenigen van zijn gezelschap weggedragen moest worden. Den volgenden morgen predikte hij, tot groote verwondering zijner vrienden, over den tekst: *Dronkaards zullen het Koningrijk Gods niet beërven*, en schilderde het verfoeijelijke dier ondeugd met de sterkste kleuren. Onder de rede hadden velen van zijne toehoorders moeite om het lagchen te bedwingen, maar na de godsdienst-oefening zeide een hunner tegen den Geestelijke: „Gij hebt heden door uwe predikatie tegen de dronkenschap het geheele regement doen verwonderd staan. Zulk een onderwerp had niemand verwacht." „Mijn vriend!" antwoordde de monnik bedaard, „als gij zulk een verd..... hoofdpijn van het drinken hadt als ik nu heb, dan zoudt gij er ook wel tegen gepredikt hebben!"

ROBERT BELLARMIJN.

Deze geleerde Kardinaal had zich van Jezuit tot deze waardigheid verheven, bijna ware hij Paus geworden, dan toen men algemeen vermoedde, dat de driedubbele kroon zijn hoofd sieren zou, verscheen er een nameloos geschrift, waarin gezegd werd: dat Bellarmijn geen Paus kon worden, alzoo hij te eenvoudig was. De Kardinaal las dit geschrift en schreef daaronder: „O zalige eenvoudigheid, die mij van eenen zoo grooten last bevrijdt."

DE ZONDAG DER DIEREN.

In loosheid worden de eksters zeker door geene andere vogels overtroffen. Tot voorbeeld daarvan strekke het volgende; hetwelk wij met de eigene woorden des berigtgevers mededeelen:

„Nog jong zijnde, had ik vaak de gewoonte, om op de vogels te schieten, die zich, soms in groote menigte, om en bij eenige in onzen tuin staande vruchtboomen bevonden. Een paar eksters echter, die niet ver van dezelve hun nest hadden, lieten zich nooit op die dagen zien, waarop ik schoot, doch des zondags, wanneer er geen geweer gelost mogt worden, sprongen en vlogen zij vrolijk op en bij de boomen. Zij schenen bemerkt te hebben, dat er op dien dag niets voor hen te vreezen was. Een vriend van mij verhaalde, dit zelfde ook bij kraaijen te hebben opgemerkt; des zondags kwamen zij op plaatsen, waar men ze door de week, nooit zag, en van daar bestaat in *Kent*, het spreekwoord; „Zoo gelukkig als een kraai op zondag." Deze dieren schijnen dus toch eenigzins in staat te zijn, om b. v. den tijd, die van den eenen zondag tot den anderen verloopt, af te meten. Nog tot voorbeeld het volgende:

Een pachter had eenen hond, die hem overal heen verzelde, behalve des zondags. Op dien dag kon men hem niet uit het huis krijgen. Eenmaal was er een hooge feestdag; de pachter trok dus zijne beste kleederen aan, en begaf zich naar de kerk. De hond ging, daar het geen zondag was, een eind wegs mede, doch scheen te bemerken, dat de kleeding van zijnen meester niet als gewoonlijk was. Hij zag hem angstig en vol argwaan aan, en keerde langzaam weder naar huis terug. De pachter riep hem, en de hond keerde weder terug; doch op eens begon de klok der naastbijgelegene kerk te luiden; nu scheen de hond op eens te begrijpen, welk een dag het was, en hij liep, zoo hard hij kon, weder naar huis toe. Ook weet ik, dat vier paarden, die zes dagen in de week, regelmatig werden aangespannen, zeer wild waren, wanneer zij op den zevenden gebruikt zouden worden, ofschoon zij op de overige dagen zeer gedwee en volgzaam waren.

Maximiliaan was misschien van alle Keizers, welke de geschiedenis ons voorstelt, de milddadigste en de grootste verachter van het geld. Bij deze hoedanigheden was het geen wonder, dat hij vele lieden in zijnen dienst nam, die niet slechts de inkomsten zijner Staten aan zich trokken, maar ook zijne eigene kas plunderden. Hij had de gewoonte voor elken maaltijd de handen te wasschen, daarbij zijne ringen af te leggen en dezelve, tot hij zijne handen afgedroogd had, aan een der aanwezende hovelingen in bewaring te geven. Onder dezen bevond zich een zeer geslepen man, die echter eenigzins gierig was. Wanneer deze nu de ringen in bewaring kreeg, hield hij zich, alsof hij eene groote en gewigtige zaak te bestellen had, ging daarbij, terwijl de Vorst zich wiesch, weg, en bragt na eenigen tijd, als ware het nadat hij zijne zaken verrigt had, de ringen terug, dikwerf vergat hij dezelve ook en verontschuldigde zich met de door de bezigheid veroorzaakte verstrooijing van gedachten. Daar hij eindelijk meende, dat de diefstal niet opgemerkt werd, behield hij eenige ringen voor zich en gaf ze nimmer alle terug. De Keizer hield zich echter slechts alsof hij niets bemerkt had. Daardoor werd deze onbeschaamder in het terughouden. Als hij nu eens, toen de Keizer zich wasschen wilde, de hand uitstrekte om de ringen aan te nemen, trok Maximiliaan de zijne terug, weigerde hem die te geven, zonder hem verder te beschimpen, en zeide:

„Ik heb u voorheen ringen gegeven, die gij mij tot op heden nog niet terug gebragt heb, derhalve wil ik uwe eerlijkheid niet verder op de proef stellen."

Daar onder de omstanders een gelach ontstond en de hoveling als een betrapte dief zijnen blik op den grond gevestigd hield, voegde de Keizer hem de volgende troostrede toe: „Weest goeds moeds! Goud en edelgesteenten zullen bij de menigte die mijne Indische Eilanden opleveren, goedkoop worden, zoodat ik ligt andere ringen kan laten maken, en wanneer die gereed zijn, zult gij ze weder in bewaring krijgen.

Gedrukt bij de Erven J. BRINK.